

Свѣтославъ.

Дагы посерѣщимъ.

(Борисъ, Романъ и Обрѣтъ придружени съ нѣколко стражари появязать ся на сценѣ-тѣ. Свѣтославъ, Боянъ, Райна гы посерѣшвать).

Обрѣтъ.

Свѣтлый княже, царскы-тѣ сынове тя поздравлявать.

(Борисъ и Романъ ся покланять).

Райна (впуска ся кѣмъ Бориса и изыква):

Братя! (прѣграшва го, послѣ цалува и Романа) милы мои братя!

Свѣтославъ.

Драгы чяда, дойдѣте и обитайте домъ-тѣ, въ кого-то сте видѣли свѣтъ, дойдѣте и наслѣдѣте царство-то на покойныя ви тейка. Сърдце-то ми осѣща милость заради васъ невинны!...

Боянъ.

Княже, твоя свѣтлость остоя на думѣ-тѣ си тѣй както и княгыня-та.

Свѣтославъ.

Благодарѣхъ! (зема коронѣ-тѣ и ѣк подава на Бориса):
Брате Борисе, пріѣмни тейковѣ-тѣ си коронѣ и бѣди достоенъ да царувашъ на мѣсто-то му.

Борисъ (поема коронѣ-тѣ и ся поклая).

Милостивый княже, добрина-та що ни струвашъ е неисказана: твоя свѣтлость ни поставя въ голѣмо щастіе, кое-то заслужява крайнѣ призна-тельность! (слага коронѣ-тѣ на масѣ-тѣ). — Брате Ро-